جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۰۵۳ | سه‌شنبه ۲۹ مهر ۱۳۹۹ | ۳ ربیع‌الاول ۱۴۴۲ | اذان ظهر: ۱۱:۴۹ |
غروب آفتاب: ۱۷:۲۲ | اذان مغرب: ۱۷:۴۱ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۰۷ | اذان صبح فردا: ۰۴:۵۲ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۱۶ |

نقد کتاب | رامین جهان‌پور

نگاهی به کتاب «بوی خاک»

روایت‌هایی که به خاطره نزدیک‌تر است

روی جلد کتاب «بوی خاک» نوشته شده است: «خاطرات دفاع مقدس» اما وقتی کتاب را باز می‌کنیم علاوه بر خاطره، با داستان‌های کوتاه جنگ هم روبه‌رو می‌شویم، در واقع متوجه این نکته می‌شویم که نویسنده، تکلیفش را با مخاطب روشن نکرده است که چه سبک از ادبیات نوشتاری را می‌خواهد تحویل خواننده بدهد، چون همانطور که می‌دانیم خاطره و داستان دو بخش مجزا در ادبیات هستند که باهم متفاوتند و هر کدام از آنها برای نوشتن احتیاج به ابزار و عناصر خاص خودشان دارند و معمولاً هم هیچ‌گاه خاطره و داستان در یک کتاب مستقل کنار هم قرار نمی‌گیرند. معمولاً مجموعه داستان و مجموعه خاطرات جدا از هم و هر کدام در کتابی مستقل باید گردآوری شوند و این به نفع نویسنده است، چون همین باعث می‌شود تکلیف کتاب و مؤلفش با خواننده روشن شود. بعضی از داستان‌خوان‌ها خیلی علاقه‌ای به خواندن خاطره که فقط یک روایت خطی است، ندارند و بالعکس. با این تفاصیل باید گفت که سیده‌نجات سیدحسینی نویسنده کتاب که خود اهل جنوب کشور می‌باشد و حال و هوای جنگ را از نزدیک احساس کرده، توانسته است از عهده پرداخت داستان‌های کوتاه و خاطرات شهدا که بخشی از آنها مربوط به شهدای غواص است به خوبی بربیاید و با نثر روان و پرداخت منسجمی که دارد، حال و هوای روزهای جنگ در جنوب و زندگی در آن دوران سخت را به زیبایی و با صمیمیت برای مخاطب به تصویر بکشد. این مجموعه از ۱۹ داستان کوتاه و خاطره تشکیل شده است که «مرخصی»، «مردی شبیه بابا»، «قاب کنار پنجره»، «کوچه قدیمی» و... برخی از آنها هستند. نویسنده در این کتاب به خاطرات شهدا و رزمندگان بومی خوزستان در زمان جنگ و برخی مشکلات زندگی شهری در بعد از جنگ پرداخته است. همچنین زمان و مکان داستان‌ها و فضاسازی‌های باورپذیر نویسنده به ماندگاری داستان‌ها و خاطرات جنگ کمک کرده است. داستان اول مجموعه که «اهوازی‌ام...» نام دارد در واقع خاطره در داستان است. داستان به زبان اول شخص مفرد از طرف نویسنده روایت می‌شود اما خیلی زود راوی تغییر می‌کند و اصل داستان را که خاطرات رزمنده شهیدی به نام مهدی است از طرف دو راوی یعنی «عمه خانم» و عروسش که از کاراکترهای محوری داستان هستند، به زبان محاوره روایت می‌شود. مهدی در واقع نوه عمه خانم است که در نوجوانی به شهادت رسیده است. این داستان از لحاظ فرم و ساختار یکی از ماندگارترین داستان‌های کتاب است و نویسنده با آمیخته کردن زبان کتابی یعنی زبان راوی اصلی داستان (همان نویسنده) با زبان محاوره که از طرف عمه خانم و عروسش که مادر شهید است، روایت می‌شود، داستان را از سبک‌های سنتی و کلیشه‌ای بیرون آورده و به آن فرمی تازه بخشیده است. در مابقی داستان‌ها و خاطرات این کتاب هم هر چند زبان نویسنده بیشتر از داستان به خاطره نزدیک شده اما در شروع و پایانبندی و اوج و فرود نوشته‌ها نویسنده موفق بوده است. «بوی خاک» در ۸۰صفحه با قطعی رقعی توسط انتشارات نظری در بازار کتاب موجود است.

حکمت

پیامبر(ص):
نماز از آداب (اولیه) دین است و آن مایه خشنودی خدا و راه و روش پیامبران الهی است.
(بحارالانوار جلد ۸۲ صفحه ۲۳۱)

تئاتر خوشحال نیست

بیش از ۱۲۰فعال تئاتری در واکنش به وخامت اوضاع تئاتر به دلیل کرونا و تصمیمات غلط مدیران به وزیر ارشاد نامه نوشتند

مصطفی شاه‌کرمی

همه عوالم هنر تحت تأثیر شیوع ویروس کرونا به گرفتاری‌های متعددی مبتلا شده‌اند که در این بین تئاتر و اهالی آن بیشترین آسیب را دیده‌اند. نداشتن برنامه عملیاتی و قابل اجرا و کم‌توجهی مسئولان در کنار دستورات خلق‌الساعه معیشت تئاتری‌ها را همچون خود این هنر در گرداب سرگردانی انداخته است.

امریه‌های گاه و بی‌گاه برای گروه‌های تئاتری که ریشه در عدم‌تمرکز کافی مسئولان هنری و نداشتن یک نقشه راه مدون که همه افراد و گروه‌ها را تحت یک راهبرد و وحدت رویه منسجم قرار بدهد، باعث شده تئاتر بیشتر از شاخه‌های دیگر هنری گرفتار کرونا شود. اهالی تئاتر این روزها گلایه‌های زیادی دارند که ضمن دلمشغولی برای فعالیت‌های هنری تنگناهای اقتصادی و معیشتی را نیز دربر می‌گیرد.

نامه بیش از ۱۲۰فعال تئاتری

وخامت اوضاع تئاتر باعث شد تا روز گذشته بیش از ۱۲۰فعال جوان تئاتر طی نامه‌ای خطاب به وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و مدیرکل هنرهای نمایشی خواستار رسیدگی به شرایط فعلی تئاتر و فعالیت‌های تئاتری شوند. در بخشی از این نامه آمده است: «در این بیغوله تاریک اجتماعی و اقتصادی، در این روزهای سخت‌گذر و بی‌تکرار که بودنمان را آمارِ مرگ تراز می‌کند، بی‌حرفِ اضافی آنچه بیشابیشِ جلوه می‌کند رخوت و گریز و کمبود است. بی‌حضوری و انزوا ما را به سیاهچاله کور «تعلیق» وامی‌گذارد و محافظه‌کاری و انفعال، صورت نمادین خشونت را پنهان می‌کند. تئاتر، هنر جمعی رو به افولی که توانش در حضور است، حالا در پی تنهایی‌ها و تاریکی‌ها کم‌جان و بی‌فروغ شده و آنچه بیش از پیش در این هشت ماه اخیر رُخ عیان کرده بی‌کفایتی مدیران تئاتر است؛ مدیرانی که نه در گرفتن حق و حقوق تئاتری‌ها قدمی برداشته‌اند و نه در حمایت از احوال نامراد این روزهای این قشر. حال که احوال‌مان در گرو آمار و ارقام است و کنترل ویروس از دست گریخته، مدیریت قاطع و کنش‌مند می‌تواند از تعطیلی دائم تئاتر با وجود بازگشایی موقت، جلوگیری کند.»

تراژدی اقتصادی در تئاتر

علی شمس نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر درباره وضعیت سیاست‌های فرهنگی- هنری در شرایط کرونایی تئاتر و نبود حمایت‌های لازم از هنرمندان و فعالان این عرصه به مهر می‌گوید: معتقدم سیاست سیاستگذار دولتی در مواجهه با تئاتر در شرایط کرونا، مثل باقی حوزه‌ها با غافلگیری شروع شد، مانند غافلگیری همیشگی ستاد مقابله با بحران است که مدام در مقابل بلایای طبیعی غافلگیر می‌شود.

ترس عمومی تماشاگر برای حضور در سالن تئاتر چرخه‌ای کاملاً معیوب و ورشکسته ایجاد کرده که نوک پیکان این ورشکستگی بیش از هر چیز هنرمند فعال و مرتزق از این حرفه است

کارگردان نمایش «شبی از شب‌های تهران مسافری» با بیان اینکه اگر دست‌کم با احتساب فعالان انجمن‌های نمایش شهرستان حدود ۵۰ تا ۶۰هزار نفر را درگیر تئاتر در نظر بگیریم، با هر کمیتی زندگی‌شان دچار بحران شده است، اظهار می‌دارد: ما با یک تراژدی اقتصادی در حوزه زیست هنرمند تئاتر مواجهیم. از سمتی با فقر و عدم نیازها و پشتوانه‌های مالی که بتواند خسارت‌ها را جبران کند، مواجهیم و از سمت دیگر با دولت ورشکسته‌ای طرف هستیم که سعی می‌کند کجدار و مریز با دستکاری سیستم‌های بورس، دلار و طلا کسری بودجه خود را تأمین کند، از این رو به دولت نمی‌توان امید داشت. وی ادامه می‌دهد: ترس عمومی تماشاگر برای حضور در سالن تئاتر چرخه‌ای کاملاً معیوب و ورشکسته ایجاد کرده که نوک پیکان این ورشکستگی بیش از هر چیز هنرمند فعال و مرتزق از این حرفه است. ما با وضعیتی مواجه هستیم که اداره کل هنرهای نمایشی با یک بدهی کلان انباشت شده مواجه شده است؛ وضعیتی که مدیران بعضاً نالایق مرکز به آن دامن می‌زنند.

این کارگردان تئاتر خاطر نشان می‌کند: مسئله ما فقط مسئله کرونا نیست، زیرا ما با اقتصادی ویران مواجه هستیم که اگر کرونا هم نبود، زیست ما را به عنوان یک هنرمند فعال و حرفه‌ای تئاتر تهدید می‌کرد، مضاف بر اینکه کرونا هم به این تراژدی اضافه شده و ما دوقبضه لای یک دنده دندانه‌دار نوک‌تیز مخوف گرفتار شده‌ایم.

شمس یادآور می‌شود: این اصل غافلگیری کم‌کم به اصل بی‌توجهی می‌رسد و در شکل داروینی خود هر کس قوی‌تر باشد، بقا خواهد داشت. مطمئنم از پس این شرایط مهیب اقتصادی و کرونا ریزش شدیدی در بدنه حرفه‌ای و نیمه‌حرفه‌ای تئاتر در تهران و شهرستان‌ها خواهیم داشت؛ کسانی که نه رغبت بلکه توان تولید یک اثر را نخواهند داشت. تولید اثر هنری به طریق اولی یک تولید دردسرآور و نشدنی است، کمااینکه نه تهیه‌کننده‌ای پای کار می‌آید و نه سوبسید دولتی اگر در سالن دولتی اجرا کنیم، تأمین هزینه‌های تولید را کفایت می‌کند، پس آدم فکر می‌کند در آینده‌ای متوسط باید عطای تولید یک تئاتر را به لقایش ببخشد.

روزهای بلاتکلیفی و بی‌خبری

لیلی عاج، نویسنده و کارگردان نمایش «کجایی ابراهیم» نیز که تا همین یکی دو روز پیش و قبل از تعطیلی چندباره فعالیت‌های تئاتری در تماشاخانه سرو روی صحنه بود، با گلایه از بلاتکلیفی هنرمندان تئاتر در بحران کرونا می‌گوید: این روزها در بلاتکلیفی و بی‌خبری به سر می‌بریم و مشخص نیست کی فعالیت‌های تئاتری از سر گرفته خواهد شد.

این نمایشنامه‌نویس با اشاره به اینکه در هفته دوم اجرای نمایش استقبال از کار راضی‌کننده بود که متأسفانه با تعطیلی فعالیت‌های تئاتری روبه‌رو شدیم، می‌افزاید: در طول این چند اجرا ما دو دسته مخاطب داشتیم که اولین گروه شامل عاشقان و طرفداران شهید ابراهیم هادی که نمایش بر اساس زندگی ایشان نوشته شده، می‌شد؛ افرادی که اصولاً اهل دیدن تئاتر نیستند و تنها به دلیل علاقه شخصی‌شان به این شهید به دیدن نمایش آمده بودند. این قشر تازه داشتند ما را پیدا می‌کردند و علاقه‌مند به دیدن نمایش شده بودند که با تعطیلی سالن‌ها روبه‌رو شدیم. طیف دوم مخاطبان هم دوستان تئاتر بین همیشگی بودند که بازخوردهای خوبی نیز از آنها گرفتیم.

تصمیم‌گیرنده‌هایی که تئاتر را نمی‌شناسند

کهبد تاراج، نویسنده و کارگردان تئاتر نیز با اشاره به اینکه متأسفانه مسئولان تصمیم‌گیرنده و نهادهایی که برای این شرایط تعیین تکلیف می‌کنند نه تنها مخاطب تئاتر نیستند بلکه اصلاً تئاتر را نمی‌شناسند، می‌افزاید: وضعیت تئاتر حتی قابل مقایسه با سینما هم نیست، چون به هر حال سینما چه کم، چه زیاد، مخاطب خودش را دارد اما وضعیت تئاتر اینگونه نیست، چون حتی اگر اعلام کنند که نمایش‌ها می‌توانند از هفته آینده فعالیتشان را آغاز کنند، باز هم ما فرصتی برای تبلیغات، اطلاع‌رسانی و جلب اعتماد مخاطبان برای حضور در سالن‌ها در اختیار نداریم. وضعیت تئاتر با سینما فرق می‌کند و نمی‌توان هر زمان که اراده کرد، تماشاگران را به سالن‌های نمایش کشاند.

وی با گلایه از ناآشنایی وزیر ارشاد نسبت به مناسبات تئاتر می‌گوید: معتقدم مشکلات پیش آمده عملاً به وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بازمی‌گردد. مگر در این شرایط، پارک‌ها تعطیل شده که اجرای نمایش در یک محیط باز را متوقف کرده‌اند. هر چقدر هم مدیرکل هنرهای نمایشی برای بازگشایی تئاتر تلاش کند، وقتی وزیر ارشاد شناختی از چگونگی فعالیت‌های تئاتری نداشته باشد، در عمل نمی‌تواند دفاعی از جامعه تئاتر بکند. وقتی وزیر ارشاد هیچ تصوری از اجرای تئاتر در دوران کرونا ندارد، طبیعی است که در هیئت دولت هم نمی‌تواند از تئاتر دفاع کند. متأسفانه با این وضعیت جامعه تئاتر تبدیل به گوشت قربانی شده است.

نما | حسین کشتکار

شعر

شعرخوانی شاعران انقلابی در شب شعر «حبیب حرم»

ای پیری تو آیینه شور جوانی، سردار وفادار حسین همدانی

شاعران انقلابی در شب شعری که با عنوان حبیب حرم ویژه سردار شهید حسین همدانی برگزار شد، اشعاری درباره این شهید مدافع حرم قرائت کردند.

شب شعر «حبیب حرم» ویژه «شهید حاج حسین همدانی» با حضور جمعی از شاعران و خانواده شهیدان همدانی، همت، دستواره و چیت‌سازیان در نخلستان سازمان هنری رسانه‌ای اوج برگزار شد. در ابتدای این مراسم، الهام نجمی به شعرخوانی پرداخت:

نگاهت قبله‌گاه عشق را هر جا نشان می‌داد
مسیر نور را در بین ظلمت‌ها نشان می‌داد
برای این قبیله مردهایی مثل تو کم نیست
خروشت بین طوفان‌ها شجاعت را نشان می‌داد

دومین شاعری که برای شعرخوانی روی صحنه آمد، میلاد عرفان‌پور بود. او شعر خود را به شهید همدانی تقدیم کرد:

ما بی‌تو حیات را اسارت خواندیم
جان را به زیارت شهادت خواندیم
از راه رسید با عبایی بر دوش
با مرگ نمازی به جماعت خواندیم

این شاعر سروده دیگری نیز درباره شهید همدانی قرائت کرد:

ای مانده به توصیف تو الفاظ و معانی
ای رزم نمایان و عبادات نهانی
ای پیری تو آیینه شور جوانی
در روی تو از نور حبیب است نشانی
سردار وفادار، حسین همدانی

در بخش بعدی این مراسم، وهب همدانی فرزند شهید سردار حسین همدانی صحبت کرد. او با نقل خاطره‌ای از پدر شهید خود گفت: یکی از فاجعه‌بارترین کارهایی که رژیم بعث انجام داد، کشتاری بود که در حلبچه مرتکب شدند و در آنجا بسیاری از زنان و کودکان بی‌گناه بر اثر بمباران شیمیایی صدام جان‌شان را از دست دادند. شهید همدانی جزو اولین نفراتی بود که وارد حلبچه شد، در آنجا جمله‌ای را بیان می‌کند که در کتاب خاطرات ایشان نوشته شده است. ایشان می‌گوید: «وقتی وارد شهر شدم از هر چی نظامی، نظامی‌گری و جنگ بیزار شدم.»

وی اضافه کرد: دقت کنید که این نگاه یک مجاهد فی‌سبیل‌الله است؛ کسی که در شرایط جنگی است و شاید انتظار نداشته باشیم نگاه عاطفی در او وجود داشته باشد اما اینچنین نگاه عاطفی دارد و این جمله را بیان می‌کند. تمام شهدای ما اینچنین بودند و این خاصیت جهاد فی‌سبیل‌الله است که باعث می‌شود در عین حال که اقتدار را از فرد نظامی می‌بینیم، رأفت، عاطفه، عقلانیت و عطوفت را نیز داراست.

در بخش دیگر این برنامه گلعلی بابایی صحبت کرد. او ابتدا چند بیتی از اشعار ابوالفضل سپهر را خواند و گفت: ابوالفضل سپهر علاقه بسیار زیادی به شهید همدانی داشت، حتی خاطرم است روزی که شهید همدانی فرمانده لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله(ص) شد، از من درخواست کرد آن شهید والامقام را ببینند. جلسه‌ای را هماهنگ کردم تا دیداری بین‌شان شکل بگیرد. در آن جلسه به شهید همدانی گفت: «یک درخواست از شما دارم، می‌خواهم الفبای تخریب را به من یاد بدهید.» شهید همدانی هم به یکی از فرماندهان دستور داد تخریب را به او یاد بدهند، نتیجه این شد که ابوالفضل سپهر تبدیل به تخریبچی ماهری شد.

وی عنوان کرد: شهید همدانی به شعر و ادب علاقه زیادی داشت. خاطرم هست با جمعی از نیروها در اردوگاهی نظامی بودیم. شهید همدانی از من درخواست کرد که ابوالفضل سپهر را بیاوریم تا برای بچه‌ها شعرخوانی کند. او هم آمد و با شعرخوانی‌اش اشک بچه‌ها را درآورد. شهید همدانی در کمال قدرت نظامی و فرماندهی مقتدر، علاقه زیادی به کارهای هنری داشت، همین موضوع باعث شد کتاب «پیغام ماهی‌ها» که به نام و یاد ایشان نوشته شده است، برگرفته از شعر سهراب سپهری باشد.

خبر

ارسال بیش از ۹هزار اثر به جشنواره فیلم «مقاومت»

با آغاز مرحله دوم شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت، دبیرخانه این جشنواره از ارسال ۹هزار و ۸۱۷ اثر به این جشنواره خبر داد.

به گزارش «جوان» به نقل از ستاد اطلاع‌رسانی شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم «مقاومت»، تا پایان روز ۲۷مهرماه در بخش مسابقه اصلی ۳هزارو۹۵۳ اثر، در بخش روایت قلم ۵۷۴اثر، در بخش سیدالشهدای مقاومت ۷۳۴ فیلم، در بخش نقد، تحلیل و پژوهش ۱۰۴ اثر و در بخش فیلمسازان بسیجی ۲هزارو ۹۰۰ فیلم، به دبیرخانه این دوره از جشنواره رسیده است. مجموع آثار رسیده به این دوره از جشنواره از زمان انتشار فراخوان تاکنون ۹هزارو۸۱۷اثر است. آخرین مهلت آثار ارسال به دبیرخانه شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت ۳۰مهرماه است. مرحله دوم شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت یکم تا هفتم آذرماه همزمان با هفته بسیج در بخش‌های «مسابقه اصلی»، «سیدالشهدای مقاومت»، «روایت قلم»، «نقد، پژوهش، تحلیل» «فیلم به معنای مطلق» و انتخاب برگزیدگان ملی «فیلمسازان بسیجی» به دبیری مهدی عظیمی‌میرآبادی برگزار می‌شود.

میراث

تکمیل بررسی‌های باستان‌شناسی حریم تخت جمشید

شناسایی ۲۶۰ اثر و محوطه تاریخی در نقاط مختلف شهرستان مرودشت

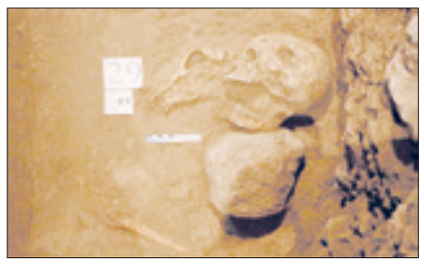

مدیر پایگاه میراث جهانی تخت جمشید با اعلام موفقیت‌آمیز بودن تهیه نقشه باستان‌شناسی شهرستان مرودشت، گفت: موفق به تکمیل بررسی‌های باستان‌شناسی و شناسایی آثار باقیمانده در محدوده حریم تخت جمشید در وسعتی بالغ بر ۸۵هزار هکتار شدیم.

حمید فدایی با اعلام این خبر نتایج این اقدامات را در راستای تکمیل اطلاعات نقشه باستان‌شناسی منطقه دانست و گفت: بررسی‌های باستان‌شناسی منطقه تخت‌جمشید در حدود ۷۰سال قبل توسط لوئیس واندنبرگ آغاز و در دهه‌های بعد توسط ویلیام سامنر، عباس علیزاده، رمی بوشالا و علی اسدی دنبال شده است. او افزود: اگر چه در طول سال‌ها بررسی، محوطه‌های فراوانی مورد شناسایی و مطالعه و گاه‌نگاری قرار گرفته‌اند، اما تکمیل این بررسی‌ها و از جمله بازنگری محوطه‌های بررسی شده پیشین از سال ۱۳۹۶ تاکنون طی سه فصل بررسی باستان‌شناسی در محدوده حریم تخت جمشید به سرپرستی وحید بارانی و همکاری دیگر اعضای باستان‌شناس و مستندنگاری پایگاه انجام شده است. عضو هیئت علمی پژوهشگاه میراث‌فرهنگی و گردشگری تصریح کرد: امید می‌رود با پیاده‌سازی تمام اطلاعات بررسی‌های انجام شده از گذشته تاکنون طی چند ماه آتی بتوانیم به نقشه جامع و یکپارچه باستان‌شناسی منطقه دست یابیم.

او خاطرنشان کرد: چنین نقشه‌ای می‌تواند توالی گاه‌نگاری منطقه را به ما ارائه دهد که به ویژه در شناخت تاریخی دشت مرودشت حائز اهمیت فراوانی است و همچنین با وجود چنین نقشه‌ای می‌توان مدیریت بهتری روی حفاظت از محوطه‌های تاریخی به‌ویژه در ارتباط با اجرای طرح‌های زیرساختی و توسعه‌ای در منطقه اعمال کرد.

وحید بارانی، کارشناس گروه باستان‌شناسی پایگاه میراث جهانی تخت‌جمشید و سرپرست بررسی تهیه نقشه باستان‌شناسی دشت مرودشت نیز در ادامه از پایان این فصل و ارائه دستاوردهای این اقدامات به پژوهشگاه میراث‌فرهنگی و گردشگری کشور خبر داد و گفت: فصل سوم بررسی و شناسایی دشت مرودشت به منظور تهیه نقشه باستان‌شناسی شهرستان در برگیرنده حریم درجه ۳ مجموعه جهانی تخت‌جمشید و شهرستان مرودشت است.

او با اشاره به شناسایی ۲۶۰ اثر و محوطه تاریخی در نقاط مختلف شهرستان مرودشت، افزود: در فصل جاری ۲۶۰محوطه شناسایی شد که در این فصل، بررسی‌ها بیشتر دامنه غربی کوه حسین، کوه میان قلعه، استخر، کوه ایوب، کوه مجدآباد و دشت‌های ابرج و رامجرد را دربر گرفته است. سرپرست بررسی و تهیه نقشه باستان‌شناسی با تأکید بر به کارگیری اطلاعات به دست آمده در شناخت بهتر و بیشتر آثار تاریخی، بیان کرد: می‌توان اقدام به تهیه یک نقشه منسجم باستان‌شناسی کرد که در نتیجه به شناخت بهتر و بیشتر الگوهای استقراری در این ناحیه منجر می‌شود.

ادبیات

انتشار جعلیات ادبی در فضای مجازی یک هجمه فرهنگی است

بدترین اتفاقی که در زمینه ادبیات رخ می‌دهد این است که اثر یا حرفمان را به نام دیگری منتشر کنیم، بنابراین لازم است افرادی باشند که افشاگری کنند و بگویند این مطالب جزو جعلیات ادبی است.

منیژه آرمین، نویسنده با بیان این مطلب درباره انتشار جعلیات در فضای مجازی به باشگاه خبرنگاران جوان، گفت: افراد خاص اثر جعلی را سریع تشخیص می‌دهند، اما مخاطبان عام متوجه این موضوع نمی‌شوند و بدین ترتیب مطلب جعلی دائم در فضای مجازی دست به دست می‌شود. انتشار جعلیات در فضای مجازی یک هجمه فرهنگی است. بدترین اتفاقی که در زمینه ادبیات رخ می‌دهد این است که اثر یا حرفمان را به نام دیگری منتشر کنیم، بنابراین لازم است افرادی باشند که افشاگری کنند و بگویند این مطالب جزو جعلیات ادبی است. وی افزود: مشکل فرهنگی که در کشور داریم این است که پرسشگر نیستیم، یعنی درباره اینکه شعر منتشر شده در فضای مجازی واقعاً اثر سهراب سپهری است یا نه، بررسی انجام نمی‌دهیم، در صورتی که این مسئله را به راحتی می‌توان فهمید، زیرا سهراب سپهری غیر از هشت کتاب اثر دیگری ندارد. آثار شاعران دیگر را هم می‌توان به همین صورت بررسی کرد. این نویسنده عنوان کرد: باید مردم را نسبت به نشر جعلیات آگاه کرد و گفت اثر منتشر شده به اسم فلان شاعر جعلی است. کسانی که در فضای مجازی صفحه دارند در زمینه اطلاع‌رسانی درست فعالیت کنند، کسانی هم که آثار جعلی می‌خوانند حتماً صفحه افراد جدی را هم دنبال می‌کنند، بنابراین این افراد می‌توانند از جعلی بودن یک اثر به راحتی آگاه شوند. وی ادامه داد: با این فعالیت‌ها، هر دو نوع مخاطب عام و جدی ادبیات با آثار جعلی در این زمینه روبه‌رو می‌شوند و این مسئله روی هر دو گروه تأثیر می‌گذارد، حتی اگر اثری که از اثر خودم بهتر است به نام من منتشر شود، باز هم جعلی و نادرست است.

هنر هفتم

کرونا به ستاره‌های سینما نزدیک شد

اما و اگرها درباره نظارت بر پروژه‌های سینمایی در حال تولید

با خبرهایی که از مبتلا شدن برخی چهره‌های سینما به کرونا منتشر شده است، باید پرسید آیا این روزها که محدودیت‌های شغلی در تهران برقرار شده و حتی بر تعطیلی پایتخت و چند کلانشهر دیگر تأکید می‌شود، نظارتی بر پروژه‌های تصویری در حال تولید وجود دارد؟

اسفند سال گذشته همزمان با شیوع گسترده کرونا در ایران که با تولید سریال‌های نوروزی و چند فیلم سینمایی همراه بود، ستادی در خانه سینما تشکیل شد تا بر وضعیت سلامت اعضای خانه سینما و شاغل در این گروه‌ها نظارتی داشته باشد و بسیاری از این پروژه‌ها در همان روزهای موج اول کرونا تعطیل شدند، اما بعدها فعالیت این ستاد به دلیل اختلاف‌هایی که پیش آمد، متوقف شد.

در روزهای تعطیلی برخی مشاغل در بهار امسال اجازه فیلمبرداری به بعضی پروژه‌ها به صورت مشروط و با تأکید بر رعایت پروتکل‌ها با هماهنگی سازمان سینمایی داده شد و بعد هم دیگر تعطیلی‌ها تمام شد و هر کس بنا به شرایط، کار خود را پیش گرفت.

در این چند ماه بارها خبرهایی از مبتلا شدن بازیگران و اهالی سینما به کووید۱۹ رسانه‌ای شد که البته خیلی از آنها مشغول کار نبودند اما در روزهای گذشته که موج سوم کرونا را خیلی شدیدتر با آمار مبتلایان و فوتی‌های بیشتر پشت سر می‌گذاریم، خبر بیمار شدن کسانی به گوش می‌رسد که سر فیلمبرداری بوده‌اند یا پروژه‌هایشان همچنان در حال فعالیت است.

محمدرضا گلزار و نوید محمدزاده بازیگرانی هستند که خودشان در فاصله چند ساعت از هم اعلام کرده‌اند به کرونا مبتلا شده‌اند، اگرچه مشخص نیست آنها هنگام فیلمبرداری دچار این بیماری شده‌اند یا خیر، اما به هر حال این سؤال مطرح است که وضعیت همکاران این بازیگران و نیز گروه‌های دیگری که مشغول تولید هستند، چگونه است؟ چقدر پروتکل‌های بهداشتی در این پروژه‌ها رعایت می‌شود و آیا حداقل محدودیتی برای رفت و آمد عوامل وجود دارد؟

نکته مهم در این باره این است که مشخص نیست آیا اصلاً دستگاه یا صنفی در این زمینه مسئول است؟ پیگیری‌ها از سازمان سینمایی به نتیجه نرسیده است ولی پرس و جو از صنف تهیه‌کننده‌ها نشان می‌دهد ستاد ویژه یا مسئول مشخصی مثل گذشته وجود ندارد و فقط به تهیه‌کننده‌ها توصیه می‌شود با حضور پزشک به شدت بر رعایت پروتکل‌ها دقت شود چراکه بیمار شدن حتی یک نفر در گروه به کل یک پروژه و سلامتی بقیه می‌تواند آسیب بزند.